

at den midlertidige Lov af 8de November 1877 skulde have legaliseret den foreløbige Lov af 12te April 1877. Jeg tror, at Udtrykkene i selve Loven af 8de November ere tilstrækkelige til at vise, at den ikke i mindste Maade knytter sig til den foreløbige Lov. Regjeringen bemyndiges ved Loven af 8de November til „foreløbig at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i det Forslag til Finantslov for bemeldte Finantsaar, der er Rigsdagen forelagt, ikke overskrides“. Loven af 8de November knytter sig altsaa ikke til den foreløbige Lov af 12te April, saa meget mindre som denne Lovs Overgang til 2den Behandling var bleven negtet den 7de November 1877. „Egalebes“ — staar der — „bemyndiges Regjeringen til i samme Tid at afholde saadanne overordentlige Udgifter, som fandtes optagne paa det af Folkethinget den 31te Marts d. A. vedtagne Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1877—78“. Efter disse Ord forekommer det mig tydeligt, at Loven af 8de November ikke knytter sig til den foreløbige Lov, men til det Finantslovsforslag, som var forelagt for den da forsamlede Rigsdag, og til det Forslag, som den 31te Marts var vedtaget af Folkethinget.

Forsen: Jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvad er bet for et Tidsrum, som nævnes i andet Punktum, naar der staar: „Egalebes bemyndiges Regjeringen til i samme Tidsrum at afholde saadanne overordentlige Udgifter“? Hvilket Tidsrum er der nævnt i den midlertidige Finantslov andet end det Tidsrum, jeg nævnte, fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878, dog ikke udover 31te December 1877, ligesom Titlen ogsaa siger: Midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78? Det stemmer fuldstændig sammen, og at der har været udtalt nogle Reservationer og Meninger om, hvorvidt den midlertidige Finantslov skulde dække den foreløbige Lov eller ikke, har i Virkeligheden ikke nogen Betydning, naar Tiden er gaaet hen, og der bliver Spørgsmaal om, hvorledes denne Lov efter sin Ordlyd skal forstaaes.

Sasle: Jeg skal blot med Hensyn til det Tidsrum, som den ærede Taler spørger om, henviser til Begyndelsen af Loven: „Indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 er givet, dog ikke ud over den 31te December 1877.“ Det er altsaa den Tid,

efterat Loven var stadfæstet den 8de November og indtil den 31te December, som der er Tale om. Jeg kan ikke se, at der kan være Tale om noget andet Tidsrum.

Forsen: Jeg vil sige, at der staar ikke et eneste Ord i Loven om, at den kun skal have Betydning fra Lovens Udstedelse. Det Tidsrum, for hvilket Loven skal gjælde, er i selve Loven nævnt at være det, jeg nys sagde.

Formanden: Dette er egentlig en Tilbagevenden til den Forhandling, som tidligere har fundet Sted, og som burde være afsluttet. Hvis der erede 7de Medlem for 2den Kreds ønsker Ordet endnu engang for en kort Bemærkning, kan det ske, men ellers har Udvalgets Ordfører bedet om Ordet.

Sasle: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Den 7de Landstingsmand for 2den Kreds har Ordet.

Sasle: Jeg forstaaer ikke, hvorledes den foregaaende Taler ikke kan se, at Tidsrummet for Virksomheden af Loven af 8de November er fra den Dag, den blev sanktioneret, og indtil den 31te December. Naar der staar: „Egalebes bemyndiges Regjeringen til i samme Tidsrum“, forstaaer jeg ikke, hvilket Tidsrum der skulde være ment, naar det ikke var det, hvis Grændser ere angivne i de første Ord i Loven.

Ordføreren (Rump): De to ærede Talere samstemme i eet Punkt, nemlig deri, at Godkendelsen af det foreliggende Statsregnskab i sig ogsaa indeholder en Anerkjendelse af den fulde Lovmedholdelighed af de Normer, i Senhold til hvilke Statsregnskabet er opgjort. Deri kan jeg ikke ganske samstemme med dem. Jeg skulde ikke have berørt dette Punkt, naar det ikke havde stillet sig saaledes, at de to ærede Landstingsmænd gennem denne Motivering kom til stik modsatte Resultater. Det er netop derfor, at jeg paany vil fremhæve, hvad Udvalgets Flertal allerede noksom har gjort i Betænkningen, og hvad jeg ogsaa havde Veilighed til at gjøre ved 1ste Behandling, at der formentlig ikke i Godkendelsen af Statsregnskabet i og for sig med Nødvendighed ligger en Anerkjendelse af, at samtlige Normer ere lovmedholdelige. Dette tror jeg ikke, det kan skade at frem-